

Mijn broertje, mijn toekomst.

Op een dag besloot ik dat mijn broertje moest leren zwemmen.

Ik zou mijn pedagogische kwaliteiten bewijzen. Ik wilde het ideale kindermisje voor de kinderen van Prinses Beatrix worden. Willem Alexander was ongeveer even oud als mijn broertje. Samen met mijn tweejarig broertje toog ik naar het bootje dat op de Oude Rijn naast de pont lag. Voorzichtig tilde ik hem erin. Het bootje schommelde vervaarlijk. Mijn broertje was niet heel erg bang, maar deze schommeling zorgde ervoor dat hij zich stevig vasthield aan de rand van het bootje. Ik gebod hem naar het achtereind te lopen, maar hij durfde niet. Vasthoudend als ik was duwde ik hem naar achteren en het bootje schommelde nog harder. Mart begon te huilen en zei : "Tien, ik ben zo bang, ik wil naar huis". "Nee", zei ik beslist "we gaan zwemmen vandaag."

Door deze opmerking werd Mart nieuwsgierig en besloot hij te stoppen met huilen. Verwachtingsvol keek hij me aan toen ik het touw losmaakte en het bootje van de kant afduwde. Het was altijd lastig om van de kant te komen, er lagen veel waterlelies en hoornblad voordat je in de vaargeul geraakte. Daar aangekomen kon ik naar een rustig plekje uit het zicht van de pont roeien . Met een paar stevige slagen stootte ik mijn bootje vast in de rietkraag.

De riemen legde ik binnenboord en ik liep op Mart af. Ik zag dat hij respect had voor mij. Ik was zijn grote 10-jarige zus. Ik vertelde hem dat ik hem uit zou kleden omdat anders zijn kleertjes nat zouden worden en mama boos. Hij vond het goed en hielp gedwee mee om zich uit te kleden. Toen ook zijn onderbroekje op de bodem van de boot lag pakte ik een touw. Ik bond het touw om zijn buikje, maar het touw prikte een beetje. Wij noemden het een koetouw van geruwde hennep, een touw waarmee de koeien werden vastgebonden in de stal. Mart huilde en zei dat hij het touw niet om wilde, maar ik was bang dat hij verdronk als hij het niet omhad.

Vastbesloten draaide ik mijn bootje uit de rietkraag en stopte tussen de waterlelies. Voorzichtig liep ik op Mart af en pakte hem bij zijn armpjes. Mart dacht dat ik hem van zijn touw ging verlossen, maar mijn plannen waren anders. Ik tilde hem op en hield hem boven het water. Langzaam liet ik hem erin zakken. Hij begon te spartelen en te huilen, toen werd ik boos en liet hem resoluut los. Een ogenblik ging hij even met zijn hoofdje onder water, maar al snel kwam hij boven. Hij voelde dat hij kon staan. Ik gebod hem dat niet te doen en zijn voetjes van de bodem te halen. "zwem met je armpjes en spartel met je beentjes "zei ik terwijl ik terugliep om mijn riemen te pakken. Toen ik weer zat en kon gaan roeien kon ik Marts hoofdje niet meer zien, dat was achter de rand van het bootje verdwenen. Zo snel ik kon begon ik te roeien. Ik hoopte dat hij daardoor zou gaan drijven en misschien zich automatisch overgeven aan de zwembewegingen. Ondertussen moedigde ik hem aan en riep hem toe "niet huilen, zwemmen" mijn twee jarig broertje was mijn toekomst, ik zou laten zien dat ik hem kon laten zwemmen, wat zouden mijn ouders trots op mij zijn.

Ik roeide richting de vaargeul en ik meende succes te hebben want ik hoorde Mart niet meer huilen. Af en toe nog een kreetje, maar niet meer zo erg als eerst. Toen ik in de vaargeul aangekomen was besloot ik te gaan kijken. Ik haalde de riemen naar binnen en wankelde naar de achterkant. Daar ontdekte ik dat het touw slap in het water hing en Mart kopje onder was gegaan. Snel trok ik aan het touw. Ik besloot dat de zwemles afgelopen was. Langzaam trok ik Mart omhoog en ik voelde zijn armpje. Het glibberde uit mijn handen. Even later had ik het touw dat om zijn lijfje zat vast en ik probeerde hem binnenboord te trekken.

Ik was minder sterk dan ik had gedacht en het kostte me nogal moeite hem over de rand van het bootje te trekken. Mart zei niks. Toen hij met zijn buikje over de rand lag met zijn hoofdje naar de bodem van de boot, kwam er een golf bruin water uit zijn mondje. Hij begon te proesten en spuugde over zijn kleertjes, nu waren zijn kleertjes alsnog nat.

Niemand heb ik kunnen vertellen dat ik Mart gered heb!!!